

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Stalna služba u Trogiru
Obala bana Berislavića 1
21220 Trogir

Poslovni broj: P-1766/2024-33

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

P R E S U D A Z B O G O G L U H E

i

R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Trogiru po sucu tog suda Mirni Veža, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Ivica Viljac, OIB: 02943478627, iz Ljubitovice, Seget, Višići 7, zastupan po punomoćniku Vedranu Lambaši, odvjetniku u Splitu protiv tuženika Republika Hrvatska OIB: 52634238587, zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, protiv Ante Viljca OIB: 51411634838, iz Ljubitovice, Seget, Viljci protiv Ante Munjiza OIB: 19117533053 Ljubitovica, Seget, Viljci 3, Slavica Matić OIB: 8437694008, Split, Ruđera Boškovića 7., Općina Seget OIB: 03663954500, Trg hrvatskih viteza Špiro Ševo Frzelin 1, Seget Donji zastupana po pun Tomislavu Matiću Perošu odvjetniku iz Splita, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 3. rujna 2026. u nazočnosti pun. tužitelja, zastupnika po zakonu tuženika ad 1 te pun. tuženika ad 5, koja odluka je objavljena 1. listopada 2026. u izočnosti stranaka,

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je tužitelj Ivica Viljac, OIB: 02943478627, iz Ljubitovice, Seget, Višići 7, spram tuženika ad.1. Republika Hrvatska, OIB: 52634238587, tuženika ad.2. Ante Viljac, OIB: 51411634838, iz Ljubitovice, Seget, Viljci 3, tuženika ad.3. Ante Munjiza, OIB: 19117533053, Ulica biskupa Pavla Žanića 30, Kaštel Novi, Grad Kaštela i tuženika ad.4. Slavica Matić, OIB: 84376940088, Ruđera Boškovića 7, Split, vlasnik točno određenog dijela čest.zem. 2603/1 K.O. Ljubitovica, ZU 461, upisane u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru, Zemljišnoknjižni odjel Trogir, koji dio je prikazan u nalazu i mišljenju društva SURVEYING d.o.o. za geodetske usluge od 11.01.2024. godine, Ispravku greške nalaza i mišljenja društva SURVEYING d.o.o. za geodetske usluge od 29.01.2024. godine iz spisa R1-340/2023 Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru, te Očitovanju društva SURVEYING d.o.o. za geodetske usluge od 09.04.2026.g. (koji Nalaz i mišljenje, Ispravak greške i Očitovanje predstavljaju sastavni dio ove Presude), označen kao Lik ABDEFA, površine 668 m².

II Tužitelja se ovlašćuje da temeljem ove presude u katastru zemljišta i zemljišnoj knjizi za K.O. Ljubitovica zatraži i postigne parcelaciju dijela nekretnine iz točke I. tužbenog zahtjeva na način da se iz iste izdvoji predmetni točno određeni realni dio čest.zem. 2603/1 K.O. Ljubitovica, ZU 461, upisane u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru, Zemljišnoknjižni odjel Trogir, koji dio je prikazan u nalazu i mišljenju društva SURVEYING d.o.o. za geodetske usluge od 11.01.2024. godine, Ispravku greške nalaza i mišljenja društva SURVEYING d.o.o. za geodetske usluge od 29.01.2024. godine iz spisa R1-340/2023 Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru, te Očitovanju društva SURVEYING d.o.o. za geodetske usluge od 09.04.2026.g. (koji Nalaz i mišljenje, Ispravak greške i Očitovanje predstavljaju sastavni dio ove Presude), označen kao Lik ABDEFA, površine 668 m² i formira kao jedna samostalna čestica zemljišta s novim katastarskim i zemljišnoknjižnim brojem.

III Utvrđuje se da je tužitelj Ivica Viljac, OIB: 02943478627, iz Ljubitovice, Seget, Višići 7, spram tuženika ad.5. Općina Seget, OIB: 03663954500, Trg hrvatskog viteza Špiro Ševo Frzelin 1, Seget Donji, vlasnik točno određenog dijela čest.zem. 2629 K.O. Ljubitovica, ZU 174, upisane u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru, Zemljišnoknjižni odjel Trogir, koji dio je prikazan u nalazu i mišljenju društva SURVEYING d.o.o. za geodetske usluge od 11.01.2024. godine, Ispravku greške nalaza i mišljenja društva SURVEYING d.o.o. za geodetske usluge od 29.01.2024. godine iz spisa R1-340/2023 Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru, te Očitovanju društva SURVEYING d.o.o. za geodetske usluge od 09.04.2026.g. (koji Nalaz i mišljenje, Ispravak greške i Očitovanje predstavljaju sastavni dio ove Presude), označen kao Lik BCDB, površine 52 m².

IV Tužitelja se ovlašćuje da temeljem ove presude u katastru zemljišta i zemljišnoj knjizi za K.O. Ljubitovica zatraži i postigne parcelaciju dijela nekretnine iz točke III. tužbenog zahtjeva na način da se iz iste izdvoji predmetni točno određeni realni dio čest.zem. 2629 K.O. Ljubitovica, ZU 174, upisane u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru, Zemljišnoknjižni odjel Trogir, koji dio je prikazan u nalazu i mišljenju društva SURVEYING d.o.o. za geodetske usluge od 11.01.2024. godine, Ispravku greške nalaza i mišljenja društva SURVEYING d.o.o. za geodetske usluge od 29.01.2024. godine iz spisa R1-340/2023 Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru, te Očitovanju društva SURVEYING d.o.o. za geodetske usluge od 09.04.2026.g. (koji Nalaz i mišljenje, Ispravak greške i Očitovanje predstavljaju sastavni dio ove Presude), označen kao Lik BCDB, površine 52 m² i formira kao jedna samostalna čestica zemljišta s novim katastarskim i zemljišnoknjižnim brojem.

r i j e š i o j e

I. Nalaže se tuženicima ad.1., ad.2., ad.3., ad.4. i ad.5. da u roku od 15 (petnaest) dana naknade tužitelju troškove ovog parničnog postupka, u visini od 3.915,45 eur.a zajedno sa zateznom kamatom koja teče od presuđenja pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine., dok je za više zatraženo trošak odbijen kao neosnovan.

II. Dozvoljava se subjektivna preinaka na način da je tuženikom pod 2 označen Ante Viljac OIB 51411634838, Ljubitovica, Seget Viljci 3.

III. Utvrđuje se da je tužitelj glavnog miješanja povukao tužbu.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 11. svibnja 2024. podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja prava vlasništva time i usklađenja zemljišnoknjižnog stanja sa stvarnim stanjem jer da Nekretnina oznake čest.zem. 2603/1, Z.U. 461, K.O. Ljubitovica, opisno pašnjak, ukupne površine 2.345.053 m² (katastarska oznaka 2603/1 u posjedovnom listu 541), u zemljišnoj knjizi Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Splitu upisana kao suvlasništvo više suvlasnika među njima i Republike Hrvatske za 5. Suvlasnički dio: 5500152384348/5502887798596, potom Jure Viljac za 1. Suvlasnički dio: 728/2345516, Slavica Matić za 3. Suvlasnički dio: 350/2346131 i Ante Munjiza za 6. suvlasnički dio: 206500280/5502887798596. Jure Viljac upisan u vlasničkom listu za predmetnu česticu 2603/1, Z.U. 461, K.O. Ljubitovica, navodi se, da je prednik tuženika pod 2) Ante Viljca. Naime, ovo prema rješenju o nasljeđivanju 0-173/96 od 31.12.1996. god. iza pok. Jure Viljca, kao i da je Ante Viljac nasljednik pok. Jure Viljca u odnosu na navedenu česticu. U posjedovnom listu 541 K.O. Ljubitovica, između ostalih, kao posjednici da su navedeni: Viljac Pera (baka tužitelja) i to za 8/23461 dijela, Viljac Križan (Stric tužitelja) za 25/23461 dijela, Viljac Jozo (otac tužitelja) za 25/23461 dijela i Viljac Ivan (djed tužitelja) za 16/23461 dijela iste. Upravo gore navedeni dijelovi tužiteljevih prednika da odgovaraju točno određenom dijelu navedene nekretnine, koji je prikazan od strane ovlaštenog inženjera geodezije Slavena Lambaše iz Šibenika, dipl.inž.geod., na izvodu iz katastarskog plana od 15. ožujka 2023. godine i to kao lik označen slovima A-B-D-E-F-A, površine 668 m², a u nalazu i mišljenju po vještaku SURVEYING d.o.o. u predmetu RI -340/2023 kao Lik označen ABDEFA. Nadalje, za nekretninu oznake čest.zem. 2629, Z.U. 174, K.O. Ljubitovica, opisno put, upisano je 1. Vlasnički dio: 1/1 Općenarodna imovina te je kao organ upravljanja upisan Narodni odbor Općine Trogir. U posjedovnom listu 1584, K.O. Ljubitovica, navedena nekretnina označena je 2629, opisno vrtić kod drage, put, površine 5829 m². Tužitelj da je stvarni vlasnik dijela navedene nekretnine 2629 Z.U. 174, K.O. Ljubitovica i to točno određenog dijela navedene nekretnine površine 52 m², koji je prikazan od strane ovlaštenog inženjera geodezije Slavena Lambaše iz Šibenika, dipl.inž.geod., na izvodu iz katastarskog plana od 15. ožujka 2023. godine i to kao lik označen slovima B-C-D-B, površine 52 m², a u nalazu i mišljenju po vještaku Surveying d.o.o. u predmetu RI 340/2023 kao Lik označen BCDB. Naime, što se tiče tuženika ad. 1., tužitelj da je podnio 27.03.2023. godine zahtjev za mimo rješenje spora nadležnom državnom odvjetništvu, u odnosu na koji zahtjev je od strane državnog odvjetništva putem e-maila odgovoreno na način da se predlaže pokrenuti sudski postupak osiguranja dokaza u kojem bi se izveli dokazi potrebni za utvrđenje činjeničnog stanja na osnovu kojeg bi nastala činjenična podloga za eventualno sklapanje nagodbe. Potom, da je tužitelj kao predlagatelj osiguranja postupio na opisani način i pokrenuo postupak radi osiguranja dokaza koji se pred Općinskim sudom u Splitu, Stalna služba u Trogiru vodio pod posl.br.: R 1-340/2023. U navedenom predmetu izveden je dokaz očevicom na licu mjesta uz prisustvo stalnog sudskog vještaka Vinka Ružića, dipl.ing.geod. iz društva Surveying d.o.o. Isto tako, na očevidu izveden je dokaz saslušanja tužitelja, kao i svjedoka Mirka Rapića, Nediljka Viljca i Adrijana Bojića. Izvedenim dokazima, prvenstveno nalazom i mišljenjem društva Surveying d.o.o. za geodetske usluge, obavljenog po stalnom sudskom vještaku Vinku Ružiću, dipl.ing.geod, utvrđeno je da predmet postupka odgovara izvodu iz katastarskog plana od 15. ožujka 2023. godine

od ovlaštenog inženjera geodezije Slavena Lambaše iz Šibenika, dipl.inž.geod., odnosno, da Lik ABCDEFA iz nalaza i mišljenja iz predmeta R 1-340/2023 predstavlja predmetni točno određeni realni dio dviju navedenih čestica koje su u vlasništvu tužitelja. Tužitelj je osobno, tako i putem svojih pravnih prednika u dugogodišnjem mirom, poštenom, istinitom i zakonitom posjedu predmetnih nekretnina i to njihovog fizički točno određenog dijela te se u konkretnom slučaju imaju primijeniti gore navedene zakonske odredbe o dosjelošti jer da je tužitelj vlasnik istih upravo dosjelošću. Dakle, tužitelj da je stvarni vlasnik točno određenog fizičkog dijela navedenih nekretnina, koji je prikazan od strane društvo Surveying d.o.o. za geodetske usluge i to kao lik označen slovima ABCDEFA, točnije lik ABDEFA kao lik koji predstavlja dio čest.zem. 2603/1 K.O. Ljubitovica i lik BCDB koji predstavlja dio čest.zem. 2629 K.O. Ljubitovica. Dakle, tužitelj se već desetljećima nalazi u mirnom i kvalificiranom posjedu predmetnih točno određenih fizičkih dijelova nekretnine oznake čest.zem. 2603/1, Z.U. 461 K.O. Ljubitovica i nekretnine oznake čest.zem. 2629, Z.U. 174, K.O. Ljubitovica te ga nitko nikada ni na koji način nije ometao u izvršavanju vlasničkih ovlaštenja, niti mu je na bilo koji način osporavao pripadajuće pravo vlasništva tih dijelova navedenih nekretnina. Što se tiče tuženika ad.5., dostavio je tužitelj relevantna sudska praksa prema kojoj za nekretnine u odnosu na koje je u zemljišnim knjigama kao vlasnik naznačeno Općenarodna imovina s pravom upravljanja u korist određenog mjesnog odbora, da isto predstavlja vlasništvo jedinice lokalne samouprave, a ne Republike Hrvatske, ovo ukoliko se radi o građevinskom zemljištu. Upravo da je u navedenom postupku radi osiguranja dokaza RI-340/2023 ovlašteni geodet utvrdio da se predmet ovog postupka nalazi unutar granica građevinskog područja pa tako da je jasno da u dijelu tužbenog zahtjeva koji se odnosi na dio čest.zem. 2629, Z.U. 174, K.O. Ljubitovica nema pasivne legitimacije u odnosu na RH nego u odnosu na Općinu Seget, koja je u konkretnom slučaju, izdvajanjem iz tadašnje Općine Trogir, pasivno legitimirana za predmetne čestice u K.O. Ljubitovica. Podneskom je potom tužitelj, očitujući se na odgovor na tužbu, istaknuo i da je u obitelji Viljac međusobnim dogovorom i diobom unutar obitelji predmet ovog postupka pripao isključivo tužitelju Ivici Viljcu, također, da nisu od utjecaja navodi tuženika ad.5. da u posjedovnom listu na čest.zem. 2629 K.O. Ljubitovica nisu upisani pravni prednici tužitelja s obzirom na to da je pravni osnov tužbenog zahtjeva stjecanje prava vlasništva temeljem dosjelošti i to mirom, poštenog, istinitog i zakonitog posjeda, dok da je upis u posjedovni list većinom tek formalne naravi. Nadalje da tuženik Ante Viljac nije decidirano rekao da priznaje tužbeni zahtjev, ali da je jasno naveo kako cit: "nema pravni interes za konkretni predmet", kako se cit: "on tome ne protivi" te kako je njegova nekretnina udaljena 50 metara od predmeta ovog postupka. Isto tako, tužbenom zahtjevu da se očito ne protive niti tuženici ad.3. i ad.4. jer nisu ni dostavili odgovor na tužbu.

2. Tijekom postupka tužitelj je disponirao tužbenim zahtjevom te konačno postavio isti podneskom od 27. svibnja 2026. sukladno očitovanju vještaka, odnosno društva Surveying d.o.o. za geodetske usluge od 09.04.2026. na način kako je prihvaćeno izrekom.

3. U odgovoru na tužbu od 20. lipnja 2024. tužena ad1 usprotivila se tužbi i tužbenom zahtjevu predložila tužbu odbaciti odnosno tužbeni zahtjev odbiti uz osudu tužitelja na plaćanje parničnog troška. Naime, tužitelj da je po punomoćniku podnio zahtjev za mirno rješenje spora ovom odvjetništvu. Na isti da je odgovoreno da kako se zahtjev za priznanje prava vlasništva odnosi na točno određeni fizički dio

predmetnih nekretnina, a upisani suvlasnici ovih nekretnina jesu nužni i jedinstveni suparničari – da je oportuno pokrenuti sudski parnični postupak. Stoga se navedena tužena ne protivi izvođenju dokaza koje je tužitelj predložio izvesti, a na utvrđenje okolnosti stjecanja prava vlasništva dosjelošću, i to u prvom redu pregledom isprava kojima se nastoji dokazati neprekinuti pravni slijed od prvog stjecatelja pa do tužitelja, zatim niz dokaza izvedenih u sudskom vanparničnom postupku Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Trogiru R1-340/2023 te uvid u povijesne posjedovne i zemljišnoknjižne izvatke, pri čemu je ostavila mogućnost i sklapanja nagodbe, do čega do zaključenja glavne rasprave, nije došlo.

4. Tuženik ad5 odgovorom od 24. lipnja 2024. usprotivio se u cijelosti tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja, predložio sudu da isti odbije u cijelosti i tužitelju naloži naknaditi parnične troškove tuženiku jer da je na nekretnini označenoj kao čest.zem. 2629 Z.U. 174 K.O. Ljubitovica upisana Općenarodna imovina, a kao organ upravljanja upisan je Narodni odbor Općine Trogir. U posjedovnom listu PL 1584 K.O. Ljubitovica čest.zem. 2629 upisana je kao kultura "put" površine 5829 m² upisanog posjednika Javno dobro, putovi i vode, javno dobro, Ljubitovica. Navodi predlagatelja u tužbi kako se već desetljećima nalazi u mirnom i kvalificiranom posjedu predmetnih točno određenih fizičkih dijelova nekretnine označene kao čest.zem. 2629 K.O. Ljubitovica da nisu potkrijepljeni upisom u posjedovnom listu niti bilo kakvim drugim ispravama. Nadalje, tužitelj traži da ga sud ovlasti da temeljem presude zatraži i postigne parcelaciju navedenih nekretnina. Ističe se da nije pravno dopušteno sudskom presudom u ovakvoj vrsti parnice naložiti provođenje parcelacije, odnosno ovlastiti tužitelja za provedbu radnji u sudskom postupku (tako i Županijski sud u Velikoj Gorici GŽ-414/2023-2 od 25. travnja 2024.g.)

5. Sud je u tijeku postupka izveo dokaze pregledom i čitanjem zemljišnoknjižnog izvatka ZU 461 Ko Ljubitovica, Zu 174 KO Ljubitovica, prijepisa posjedovnog lista Državne geodetske uprave Područnog ureda za katastar Split, Ispostave za katastar nekretnina Trogir od 11. svibnja 2024., izvod iz katastarskog plana, posjedovni list br 1584 KO Ljubitovica, geodetskog snimka Slavena Lambaša geodeta od 15. ožujka 2023., povijesnog izvatka ZU 461 i 174 KO Ljubitovica, preslike rješenja o nasljeđivanju 0-173/96 od 31.12.1996. god. iza pok. Jure Viljca; Rješenje o nasljeđivanju iza pok. Josipa Viljca 0-103/83 od dana 17.04.1984.g. i Rješenje o nasljeđivanju iza pok. Ivana Viljca 0-211/72 od 08.03.1973.g, 0-211/72 od 08.03.1973.g; pregledao spis predmeta RI-340/2023 radi osiguranja dokaza te su se koristili dokazi iz istog i to u prvom redu zapisnik s očevida te nalaz i mišljenje vještaka geodeta Vinka Ružića (Surveying d.o.o) od 11. siječnja 2024. s fotografijama, i ispravak greške iz nalaza i mišljenja društva Surveying d.o.o. iz predmeta RI-340/2023 od 29. siječnja 2024., uvjerenje o statusu nekretnine Splitsko dalmatinske županije, Upravnog odjela za građiteljstvo i prostorno uređenje od 11. siječnja 2024., s izvodom iz kat plana od 10.travnja 2024., dopuna nalaza i mišljenja sudskog vještaka Vinka Ružića od 9. travnja 2026., Saslušali su se svjedoci Adrian Bojić, Mirko Rapić i Nedičko Viljac i tužitelj, prihvatio se i u spis naknadno dostavljeni dokaz, ručno vođeni zk izvadak ZU 461 Zu 174 KO Ljubitovica ovo po prethodnoj suglasnosti stranaka koji je tužitelj dostavio podneskom od 31. srpnja 2026. pregledali su se i pročitali na ročištu 16. listopada 2025., predmeti P 1190 /2025 P- 1466/25.ovo suda, no riječ je o predmetima koji nisu nađeni bitnim za meritornu odluku u ovom predmetu te nakon što je izveo naprijed navedene dokaze, cijeneći izjašnjenja samih stranaka kojima su se očitovale da nemaju daljnjih dokaznih

prijedloga, sud zaključio glavnu raspravu pa se tako kao suvišnim za odluku odustalo od pribavljanja i pregleda spisa predmeta smetanja posjeda P- 821/23.

6. Tijekom postupka sud je rješenjem od 27. lipnja 2024 odbacio tužbu u odnosu na tuženika pod 2 Antu Viljca naznačenog podacima u tužbi jer je pregledom Jedinstvenog registra osoba MUP-a utvrdio da je riječ o osobi koja je preminula prije utuženja. No u nastavku postupka tužitelj je izvršio subjektivnu preinaku tužbe, koji radnji nije bilo primjedbi pa ju je prihvatio i ovaj sud o čemu je ovdje odlučeno rješenjem pozivom na članak 192. ZPP-a jer je tužitelj ispravno označio osobu tuženika, imena i prezimena, Ante Viljac kojem je dostavljena tužba i koji je i pristupio ročištu kako bi informirao sud da nema pravnog interesa za predmetni spor, a interes za predmetni postupak nisu pokazali ni tuženici 3 i 4. koji uostalom nisu ni dostavili odgovor na tužbu. Tužena ad 4 Slavica Matić je i pristupila jednom ročištu kako bi također informirala sud da moli da ju se više ne poziva u svezi predmetnog spora.

7. Tijekom postupka tužbu je podigao i Ivica Viljac kao tužitelj glavnog miješanja protiv ovdje tužitelja i tuženika (izuzev tuženika ad 5.) radi utvrđenja vlasnikom nad točno određenim dijelom č.zem 2603/1 i 2629 obje KO.Ljubitovica površine 1420 m2, označen slovima ABCDEFGHIA prema skici Geoart d.o.o. Ante Milata geodeta od 17. travnja 2023.i površine 980 m2 označen na skici slovima JKLMNOPJ po punomoćniku Antoniju Šalovu koju je osporio tužitelj podneskom od 5.svibnja 2025. no iz kojeg podneska sud saznaje i za još jedan postupak po tužbi Ivice Viljca tužitelja protiv tuženika Ivana Viljca koji da ga je zasmetao u posljednjem mirnom posjedu č.zem 2603/1 KO Ljubitovica u veljači 2023. samovlasnim rovanjem površine zemlje te prokopom kanala i naslaganim kamenjem pa da je tužitelj ustao spram istog tužbom zbog smetanja posjeda koja se vodi kod ovog suda pod posl.br. P-821/2023. Tužbu glavnog miješanja osporili su tužitelj, tuženik ad1 dok se tužena ad5 koja nije obuhvaćena tužbom glavnog miješanja usprotivila da taj postupak bude spojen na predmetnim jer nije ni označena tuženikom, koji je pak, naknadnim pregledom geodetskih skica priloženim u spisu, utvrdio da se u parničnom postupku vođenim pred naslovnim sudom P-1766/2025 ne zadire u dio nekretnine koji pripada u vlasništvu i posjedu tužitelja glavnog miješanja, pa je na ročištu održanom 29. siječnja 2026. ipak povukao tužbu glavnog miješanja slijedom čega je odlučeno rješenjem kako je to navedeno ovdje izrekom pozivom na članak 193 ZPP-a.

8. Tužbeni zahtjev je osnovan.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja radi utvrđenja prava vlasništva na točno određenom realnom dijelu čest. zem. 2603/1 površine 668 m2 i 2629 površine 52 m2,obje K.O. Ljubitovica označenog prema skici geodeta, a sporno je između stranaka je li tužitelj u posjedu predmetnog dijela nekretnine, trajanje posjeda i njegova kvaliteta te mogućnost stjecanja prava vlasništva na istom obzirom na postojeći upis.

10. Sukladno odredbi članka 7. st. 1., članka 8., čl. 219. st. 2., čl. 221.a i čl. 220. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14), dalje: ZPP, u svezi s odredbom čl. 117. st. 1. ZID ZPP (Narodne novine 70/19) i čl. 107. st. 1. ZID ZPP (Narodne novine 80/22, 114/22) u odnosu na prikupljanje činjenične osnove spora te prikupljanje i izvođenje dokaza, teret inicijative za prikupljanje dokaza je na strankama.

11. Odredbom članka 114. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, dalje ZVDSP) pravo vlasništva se može steći na temelju pravnog posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona, dok je stavkom 2. određeno da pravo vlasništva je stečeno kad su ispunjene sve pretpostavke određene zakonom. Kako je tužbom naznačeno da je tužitelj pravo vlasništva predmetne nekretnine stekao od prednika zakonitim pravnim poslom, a ovaj nasljedstvom unutar obitelji i dugogodišnjim posjedom, to je u postupku trebalo utvrditi jesu li pravni prednici tužitelja odnosno sam tužitelj, ispunili zakonom propisane pretpostavke za stjecanja prava vlasništva na temelju dosjelosti. Pri tom je za dodati kako je kod dosjelosti kao originalnog osnova stjecanja prava vlasništva moraju biti ispunjene određene zakonske pretpostavke i to: sposobnost stjecanja (opća pravna sposobnost), sposobnost stvari (svaka stvar na koju može postojati pravo vlasništva), posjed određene kvalitete (kvaliteta posjeda) i vrijeme dosjelosti (zakonom određeno vrijeme), a mjerodavno je pravo koje je bilo na snazi u vrijeme nastanka tog odnosa.

12. Pitanje pasivne legitimacije je materijalno pravno pitanje na koje sud pazi po službenoj dužnosti i bez prigovora stranaka te konkretno ista proizlazi iz spisu priložene dokumentacije, ovo posebno jer iz zemljišnoknjižnog izvotka proizlazi kako je riječ o nekretnini u društvenom vlasništvu upisanom kao Općenarodna imovina pod upravljanjem pravnog prednika tuženika ad 5 Mjesnog odbora općine Trogir, pri čemu ovo cijeneći sadržaj Uvjerjenja Odjela za graditeljstvo i prostorno uređenje prema kojem je nekretnina označena kao a kako je riječ o nekretnini položenoj u KO Ljubitovica ista pripada Općini Seget što uostalom između stranaka nije ni bilo sporno, dakle, navedeno potvrđuje da je tužena ad 5 pasivno legitimirana u ovom postupku u odnosu na č. zem .2629 ZU 174 (PUT) . Nadalje tužena ad 1 je jedna od upisanih suvlasnika č. zem 2603/1 ZU 461 (PAŠ NJAK) zajedno s ostalim tuženicima ad2,3,4.

13. Između stranaka sporna dakle nije pitanje aktivne ni pasivne legitimacije , nije sporna identifikacija predmeta spora obzirom na njihovo izjašnjenje pa se nije izvodio dokaz očevida na licu mjesta s geodetom već su suglasnošću aktivnih stranaka u ovom postupku prihvaćeni dokazi izvedeni u postupku osiguranja dokaza R1-340/2023, no sporno je je li tužitelj dokazao pravni slijed i kontinuirani nesmetani mirni posjed potreban za stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

14. No da su predmetne nekretnine u samostalnom i nesmetanom posjedu tužitelja i njegovih pravnih prednika preko 40 godina potvrdili su svojim iskazima svjedoci saslušani u ovome postupku koji su se posebno izjašnjavali o faktičnom posjedu i pravnom slijedu, a koji svjedoci su iskazivali suglasno i njihovi iskazi nisu u protivnosti sa ispravama koje je sam tužitelj priložio uz tužbu i kojim iskazom je potvrđen tužbeni navod ali i sam iskaz tužitelja da je on vlasnikom predmeta spora.

15. U svom iskazu svjedok Adrian Bojić nesrodan s tužiteljem kazao je kako je , u prijateljskim odnosima s tužiteljem već 18 godina, zadnjih par godina su i poslovni partneri Tko da dobro poznaje prilike u svezi predmetne nekretnine koja da je parcela na selu upravo u vlasništvu tužitelja, kod kojeg je redovno dolazio pa tako zna i sam je naime vidio tužiteljevu majku Anu da na tu parcelu vodi ovce na ispašu, dok je još bila u snazi. Svakako parcela da se nalazi uz glavni put koji prolazi uz selo, tu bi Ivica i parkirao svoje vozilo. Na njegovoj parceli da se nalazi kamena bunjica (ostaci kamene

kućice) te dva stabla oraha koja su već bila zasađena kad je prvi put davnih dana došao kod njega. Na parceli je danas nisko raslinje, Ivica zna to pokositi da to ne zaraste u "džunglu" koliko je svjedoku poznato, tužitelj nije imao problema u svezi predmeta spora s nikim, ni sa suseljanim u pogledu korištenja i vlasništva nekretnine. Ivica je tu parcelu naslijedio od svog pok oca Josipa, koji je preminuo dok je Ivica bio mlad, a ovaj je naslijedio od svog oca, odnosno Ivičinog djeda, ali njegovo ime svjedok nije znao. Nikada mu se Ivica nije žalio da bi itko njemu branio korištenje predmetne nekretnine ili pak svojatao sebi istu, pa tako niti da bi to bilo rađeno od strane Općine. Tužitelj ima brata Dušana Viljca i koliko je svjedoku poznato predmetna parcela je upravo od Ivice jer da su se između sebe braća razriješila u odnosima. Suglasnošću stranaka pokazana je svjedoku i fotografija iz vještva priloženog uz tužbu, na stranici 26 spisa, te je nakon pregleda iste, svjedok potvrdio da je riječ o nekretnini o kojoj je iskazivao jer da je riječ o predmetnoj nekretnini, čak na slici pokazao i na tužiteljev automobil, pokazao i bunjicu i stabla oraha. Predmetna nekretnina nije ograđena, ali vidi se međa ovo na strani ceste jer da ju čini beton same ceste u odnosu na tu parcelu, koja je zemljana. Osim tužitelja nekoga drugog od mještana nije vidio da bi tu parkirao vozilo ili na drugi način koristio navedenu površinu.

16. U svom iskazu svjedok Mirka Rapića, umirovljenik, rođen 1956. kazao je da poznaje obitelj Viljac dugi niz godina pa tako da je poznavao i tužiteljevog djeda kojeg su zvali Bačela svjedok da je bio dijete, da je kao desetogodišnjak išao u crkvu zajedno s tom obitelji tako zna i Ivičinog oca Jozu koji je radio u Melioraciji i majku Anu koja je radila u Mosora. Zna da je i čuvala ovce na predmetnoj nekretnini i nitko se tome nije opirao što ona iste čuva, nit država, nit grad. Zna da su na predmetnoj nekretnini imali dva stabla oraha, a u blizini da im je bila i obiteljska kuća. Na predmetnoj nekretnini je i bunja, ali ne zna je li sagradio otac ili djed tužitelja. Nitko nikada nije ni Ivicu ni njegove pretke ometao u korištenju ove parcele niti im prigovarao nit ju svojatao, pa tako ni ostali seljani niti netko od institucija. To je njihovo stečeno vlasništvo koje da je tužitelj naslijedio od svojih prednika. U blizini predmetne parcele je put čija širina nikada nije dovedena u pitanja niti je mijenjana, Svjedok da danas živi U Planom, na selu da je živio do 1975. onda da je otišao u srednju školu, otac mu je dobio stan u Trogiru i tamo su se preselili, no nastavio je jednom tjedno dolaziti u Ljubitovicu pogotovo dok je pok. majka bila živa i češće. Slavicu Matić, Ante Munjiza, Ante Viljac ne poznaje. Tužitelj da ima brata Duška, ali da su oni svoje međusobne odnose regulirali pa je predmetna nekretnina Ivičina. Osim za ispašu ovaca nekretnina se koristila i kao svinjac, a pok. Jozo je nekakvu kućicu počeo graditi, ali kad je umro sve je to stalo. Suglasnošću stranka svjedoku je pokazana i fotografija iz vještva priloženog uz tužbu, na stranici 26 spisa, te je nakon pregleda iste svjedok potvrdio da je riječ o predmetnoj nekretnini. Nekretnina nikada nije bila ograđena zidom niti žicom ali je bila jasno odvojena od ceste koja je tu možda asfaltirana prije 10ak godina.

17. Iz iskaza svjedoka Nedjeljko Viljac nesrodnog s tužiteljem, ali srodnog s tuženom ad4 rođenog 1958. proizlazi kako svjedok dobro poznajem tužiteljevu obitelj, potvrđuje da je predmetna nekretnina tužiteljeva, odnosno prvotno od njegovih prednika, on da ju je naslijedio od svoj pok oca Jose, a ovaj od svoj pok. oca Ivana (tužiteljevog djeda), a kojeg i svjedok pamti pa se tako sjeća da je 1960.ih postavljao kamen po kućici, odnosno radio betonsku kućicu, ovo zna jer je njegova nekretnina u blizini predmetne, pa tako dobro zna da je svaka obitelj na tom području imala točno označeno što kome pripada, a Janjićima (nadimak obitelji Ivice Viljca) pripada upravo predmetna parcela. Na toj nekretnini nije se nešto posebno gradilo nakon što je djed

umro, ali Ivica ju je održavao ,kosio, a do prije par godina (7 do maksimalno 10), njegova majka Ana je vodila tu ovce na ispašu, dok je bila u snazi. Što se tiče ceste koja se nalazi uz predmetnu parcelu, a na neki način u položaju trokuta je položena i to glavna za koju ne zna tko ju je asfaltirao 1975./76., dok je sporednu asfaltirala Općina Seget negdje 1994./95. Kada se asfaltirala cesta porušio se nekakav mali zidić, prošao je bager i stavili su asfalt. Koliko je svjedoku poznato nitko nikada Ivici nije tražio prepuštanje dijelova nekretnine za potrebu ceste. Što se tiče ostalih tuženika kako je kazao, Slavica Matić je njegova rodica, ona nema nikakvih interesa za predmetnu nekretninu, poznaje i Antu Viljca i Antu Munjiza koji su njegovi susjedi, zna da su oni svjesni da predmetna nekretnina nije njihova već isključivo Ivičina, te zna da nisu nikad ništa od Ivice tražili. Slavica ima svoju zemlju bliže zemlji svjedoka i ona nema nikakvih potraživanja spram ove koja je predmet spora. Tužitelj je susjed stalno je tu živio do 2000., nakon koje godine se preselio, ali zna da nikad nije bilo sporno, a niti je sad sporno između mještana da nekretnina pripada Ivičinoj obitelji i njemu. Tužitelj je djed imao je nadimak Bačela. Suglasnošću stranaka svjedoku se pokazala i fotografija iz vještva priloženog uz tužbu, na stranici 26 spisai nakon pregleda iste svjedok je potvrdio da je riječ o predmetnoj nekretnini o kojoj je iskazivao, potvrdio da fotografija prikazuje i dvije ceste o kojima je kazivao Nakon čega se Utvrdilo da svjedok pokazuje kao glavnu cestu koja je na prvoj i drugoj fotografiji vidljiva položajno pokraj parkiranog vozila, dok kao sporednu pokazuje cestu na slici 1 u podnožju slike (donja). Na upit što je u vrijeme tužiteljevog oca i djeda bilo na predmetnoj nekretnini , svjedok je kazao da je tužiteljeva obitelj držala dvije svinje, vola i dan danas da je vidljiva bunja i ograda, a nakon njih su Ivica i njegov brat držali građevinski materijal. Na upit zamjenica je li ikada ta nekretnina bila ograđena od ceste, te jesu li gabariti odnosno površina isti kao u doba djeda, svjedok je odgovorio da je nekretnina istih gabarita i površine, odnosno istih međa, i u doba djeda i danas, kako je prethodno kazao u odnosu na cestu da je bio zidić koji je srušen bagerom dok se radila cesta.

18. Tužitelj u svom iskazu u bitnom je naveo da je predmetna nekretnina u vlasništvu njegove obitelji, od koje ju je on i naslijedio. Točnije još od šukundjeda Stjepana, pradjeda Mate, djeda Ivana, oca Josipa zvanog Jozo, nekretnina da je nasljedstvo s koljena na koljeno i pripada danas isključivo njemu jer se s bratom Duškom razdijelio u pogledu nasljedstva tako da on ne polaže nikakva prava na predmetu spora. Na predmetnoj nekretnini još je njegov otac posadio stablo oraha, negdje 1980.-ih godina, što da je on oplemenio sadnjom prije 20ak godina. Djed Ivan da je izgradio bunju koja je služila za stoku, perad, ispod koje je zidani objekt počeo graditi otac, ali od njegove prerane smrti 1983. taj objekt stoji danas. U gornjem dijelu, nalaze se samonikle košetele, a u donjem još dvije. Što se tiče ceste ona je bila uska negdje do 1979., a to zna jer se pred mediteranske igre radilo na cesti pa je svatko od njih mještana ustupio dio nekretnine, tako da se dio uzeo od predmetne kako bi se cesta proširila i napravile dvije trake. Što se tiče geodetskih izmjera nema saznanja je li geodet premjerao na tom području, zna da svi mještani neometano koriste i da su primorani ustati tužbama prema RH kako bi sredili zk stanje, jer nekretnine u Dalmatinskoj zagori nisu kao u primorju. Svakako nitko nikada ni njemu ni njegovim prednicima nije sporio pravo vlasništva, odnosno posjeda, zabranjivao im isto, što uključuje i tuženike, pri čemu navodi da poznaje i Slavicu Matić rođ Topčić, Antu Viljca koji tu i živi, Antu Munjiza iz Kaštela i nikada nisu od njega niti od njegove obitelji tražili predmetnu nekretninu za sebe. Od smrti izvršava radnje na predmetnoj nekretnini u smislu vlasničkih ovlaštenja, a majka dok je bila u snazi i zdravstveno sposobno,

negdje do 2023. vodila je svoje ovce na ispašu na predmetnu nekretninu. Na upit je li nekretnina ograđena odgovorio je tužitelj da je bilo suhozida do širenja ceste, a u unutrašnjem dijelu granice da su činile kompostane, u kojem se odlagalo gnjojivo. Na upit je li održava / obrađuje predmetnu nekretninu tužitelj je odgovorio da ju pokosi, riječ je o škrtjoj zemlji, koja zahtjeva mnogo vremena i truda za uspjeh nekretnina.

18.1. Suglasnošću stranaka tužitelju se predočila skica lica mjesta iz vještva R1-340/2023, je potvrdio da fotografije prikazuju zemljište o kojem je iskazivao, odnosno objekte. Niti njega niti njegove prednike nitko nikada nije ometao, uznemiravao niti tvrdio da predmetna nekretnina nije njihova. Na upit tko je osoba Ivan Viljac koji je u ovom postupku bio tužitelj glavnog miješanja tužitelj je odgovorio da je riječ o vlasniku susjedne parcele, s njim da je imao spor, radi smetanja posjeda, koji je okončan u njegovu (tužiteljevu) korist. Ivan ima svoju nekretninu koja je ograđena betonskim zidovima i nema nikakvih prava vezanih za predmetnu nekretninu, a da je to tako potvrđuje i činjenica o kojoj ga je izvijestio odvjetnik, da je on povukao tužbu glavnog miješanja.

19. Iskaz svjedoka sud prihvaća vjerodostojnim jer nije suprotan s priloženom materijalnom dokumentacijom. U suštini u bitnom njihov iskaz u ovom postupku odgovara onom u predmetu R1 340/23 gdje su svjedoci Nediljko Viljac, Mirko Rapić Adrija Bojić u bitnom opisali da je riječ o nekretnini u obitelji tužitelja, da je djed 1965 izgradio betonsku bunju prije je bila prekrivena kamenom ograđena držali su svinje, kuću je počeo graditi tužiteljev otac Jozo 1967-1968, unutar obitelji znalo se čije je čije pa tako i da je to od tužiteljevo oca, sada tužitelja nekretnina služi u gospodarske svrhu oduvijek uz držanje svinja, za odlaganje drva, privez volova ovaca koje us tu povremeno pasle, sadržajno je tu stablo koštele, nitko nikada ni tužitelju ni prednicima nije ometao posjed zabranjivao im vlasnički posjed.

20. I u ovom parničnom postupku svjedoci Adrian Bojić, Mirko Rapić i Nediljko Viljac tako su potvrdili kako je predmet spora upravo nekretnina u vlasništvu i posjedu tužitelja jer je iz iskaza imenovanih nesporno utvrđeno kako je tužitelj kako osobno tako i putem svojih pravnih prednika u dugogodišnjem mirnom, poštenom, istinitom i zakonitom posjedu predmetnih nekretnina i to njihovog fizički točno određenog dijela te su time ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 160. st.1. ZV prednici sadašnjega posjednika neprekidno posjedovali kao zakoniti, poštenu i istiniti samostalni posjednici, odnosno kao poštenu samostalni posjednici Također saslušani svjedoci potvrdili su navod tužitelja o podjeli unutar obitelji odnosno s bratom na način da je predmet spora pripao baš tužitelju.

21. Iskazu tužitelja sud je također poklonio vjeru, jer je i taj iskaz u skladu s ostalim provedenim dokazima te iskazima gore navedenih svjedoka, ovo posebno jer u spisu nema dokaza da bi tužitelja ili njegove prednike u tom posjedu netko ometao ili im osporavao pravo na posjed.

22. Iz rješenja o nasljeđivanju razvidno kako su iza pok. Ivana Viljca (djed tužitelja) kao nasljednici utvrđeni Jozo Viljac (otac tužitelja) i Križan Viljac (Strictužitelja), dok su iza pok. Josipa Viljca kao nasljednici utvrđeni Ana Viljac (majka tužitelja), Dušan Viljac (brat tužitelja) i sam tužitelj.

23. Ostala dokumentacija koja prileži spisu nije nađena posebno bitnom za zasebno obrazlaganje već služi isključivo kao dio dokaza koji su ovdje zasebno orazmotreni pa

tako primjerice izvodi iz katastarskog plana fotografije uz vještvo za koje se tek ističe kako isto potvrđuju saslušani svjedoci opisujući ono što fotografije vjerno prikazuju navodeći da je riječ o nekretnini koju nesmetano koriste tužitelj i njegovi prednici.

24. Naime, tijekom postupka tužitelj priložio i dokumentaciju iz predmeta R1 340/23, koje je sud suglasnošću stranaka prihvatio kao dio dokazne građe u ovom predmetu, a koje nekretnine su identificirane po geodetskom vještaku u postupku osiguranja dokaza koji je proveden na ovome sudu pod brojem R1-340/23. Tu je za dodati kako sud prihvaća istinitim navode tužitelja kako je u tom postupku raspravljano o određenom dijelu nekretnine što potvrđuje očevid u tom predmetu dok je nalaz i mišljenje prihvaćen kao dokaz identifikacije nekretnine suglasnošću stranaka u skladu s načelom ekonomičnosti u ovom postupku.

25. Za dodati je uostalom i da je čl. 272. ZPP-a propisano da se dokaz može izvesti i prije pokretanja parnice, njegov smisao nije olakšavanje parničnog postupka već isključivo osiguravanja dokaza koji se kasnije neće moći izvesti ili će njegovo izvođenje biti otežano. Navedeno se odnosi na čisto utvrđivanje činjenica, bez ulaženja u odnose stranaka, o čijem se pravom odnosu niti ne raspravlja.

26. Stoga, ovaj sud, jednako kao i stranke, prihvaća nalaz i mišljenje vještaka geometra Vinka Ružića iz predmeta R1 340/23 koji je pročitao i pregledao na ročištu 10. travnja 2025. te u kojem se uz to vještvo nalaze i ispravak istog, a čija dopuna je izvršena pisano u ovom postupku i isto kao cjelinu ocjenjuje stručnim, objektivnim i argumentiranim. Naime iz nalaza i mišljenja proizlazi slijedeće:

-U nalazu i mišljenju vještaka SURVEYING d.o.o. za geodetske usluge iz predmeta R1-340/2023 navedena je ukupna površina lika ABCDEFA od 720 m², dok se vještak nije izričito izjasnio o površini likova ABDEFA i BCDB, iako ne bi trebalo biti spora kolika je njihova površina. Naime, iz navedenog nalaza i mišljenja SURVEYING d.o.o. za geodetske usluge proizlazi da je istim u cijelosti potvrđeno privatno vještačenje ureda ovlaštenog inženjera geodezije Slavena Lambaše od 15.03.2023. godine (također dio ovog spisa predmeta) u kojem su te površine jasno iskazane i to lik ABDEFA u površini od 668 m² te lik BCDB u površini od 52 m².

Dodatno, usporedbom izvoda iz katastarskog plana iz nalaza i mišljenja SURVEYING d.o.o. za geodetske usluge i geodetskog snimka inženjera geodezije Slavena Lambaše jasno je da se isti u potpunosti preklapaju te je u oba utvrđena ukupna površina lika ABCDEFA od 720 m² pa ne bi trebala biti sporna niti površina dvaju manjih likova ABDEFA i BCDB koji zajedno čine lik ABCDEFA

-Ispravkom u tom predmetu R1 340/23 se vještak Vinko Ružić od 29. siječnja 2024. očitovao da se u pisanom dijelu nalaza i mišljenja na stranici 3. točka 5. dogodila omaška te umjesto

“- Lik BCDC na priloženom Prikazu lica mjesta, predstavlja dio čest.zem. 2629 k.o. Ljubitovica, a u naravi pašnjak“ treba pisati “- Lik BCDB na priloženom Prikazu lica mjesta, predstavlja dio čest.zem. 2629 k.o. Ljubitovica, a u naravi pašnjak“

27. Iz naknadne dopune izvršene suglasnošću stranaka podneskom od 9. travnja 2026 u ovom postupku, vještak Vinko Ružić očitovao se da lik ABDEFA iz osnovnog nalaza i mišljenja R1 340/23 je nastao od idjela č.zem. 2603/1KO Ljubitovica i površine jue 668m2 dok je lik BCDB nastao od č zem.2629 KO Ljubitovica, površine je 52m2, te da ukupnu površinu pokazanu na očevdu od 12.prosinca 2023 daje u

iznosu od 720 m² i predstavlja lik ABCDEFA iz nalaza i mišljenja a odgovara skici izmjere geodeta Slavena Lambaše. Navedeno konačnim prihvaća tužitelj koji je potom i uredio tužbeni zahtjev kakav on i glasi izrekom.

28. Pregledom ručno vođenog zk izvatka dostavljenog podneskom od 31. srpnja 2026 ovaj sud je utvrdio da je za č zem 2603/1, evidentirano cijepanje na temelju prijavnog lista od 26.1.20001. na 2603/1 i / 18 i novnonsatala prelazi u ZU 479 na temelju pravomoćne presude Općinskog suda u Trogiru P58/88 od 15. travnja 1993 uknjižuje se vlasništvo na Juru Viljac i Općenarodnu imovinu u odgovarajućim usvlansičkim udjelima. U odnosu na č.zem 2629 stoji upis namjene put,te upis vlasnosti na Poreznu općinu Ljubitovica potom i općenarodna imovina s orgnaom upravljanja mjesnog odbora Općine Trogir.

29. Jednaku numeričku identifikacija katastra i zemljišnika potvrđuje vještak Vinko Ružić u svom nalazu i mišljenju ali i sadržaj posjedovnog lista broj 541 jer za kat čest 2603/1 stoji naznaka da je riječ o Gaju, s više upisanih posjednika , fizičke osobe od kojih i Viljac, Općina Seget u odgovarajuće udjelu, dok iz posjedovnog lista br 1584 za č zem 2629 stoji naznaka vrtlić kod Drage, i upis javnog dobra putovi .No tu je za kazati kako iz nalaza i mišljenja geodeta proizlazi kako je riječ o okućnici odnosno betonskoj bunji i pašnjaku, ali i iskaza saslušanih svjedoka ne proizlazi da bi stvarno utuženi realni dio predmetnih nekretnina uistinu po namjeni predstavljale korišteni put.

30. Dakle u zemljišnoj knjizi, kao vlasnik predmetne nekretnine statusa javno dobro u općoj uporabi, upisan je tuženik, iako je nesporno da je tužitelj isključivi vlasnik i posjednik iste. Neovisno o aktualnom upisu u zemljišnoj knjizi, predmet spora nikada zapravo nije imao status javnog dobra u općoj uporabi jer se sporni dio predmetne nekretnine nikada faktično nije koristio kao dobro u općoj uporabi, već je od pamtivijeka bio dio dvorišta odnosno okućnice obiteljske kuće tužitelja. I u cijelosti jasno odvojen od javnog puta Naime, odlučujući o tom zahtjevu tužitelja u granicama činjeničnih navoda tužbe i navoda tužitelja isticanih tijekom postupka, zaključuje se da se predmet spora zajedno s obližnjom obiteljskom kućom kao cjelina nalazi u dugogodišnjem samostalnom, poštenom i nesmetanom posjedu tužitelja i njegovih pravnih prednika , a koji zaključak je utemeljen u rezultatima dokaza provedenih u postupku, posebno onih personalnih što potvrđuje i očevidno zapažanje na mjestu spora te nalaz i mišljenje vještaka prema kojem je predmetna površina dio jedinstvene cjeline, okućnice, a ne javna površina.

31. Predmetni dio nekretnine nije nikada imao svojstvo javnog puta niti je u naravi bio put ili dio asfaltiranog puta, nego je predstavljao i predstavlja ograđeni dio okućnice i dvorišta tužitelja koji je jasno razgraničen i odijeljen u odnosu na spomenuti put, ako nije bilo zapreke dosijedanju jer sporni dio nekretnine, cijeneći njegovu namjenu – dio okućnice kuće tužitelja sa zasađenim stablima (barem zadnjih pedesetak godina), ne predstavlja javno dobro u općoj uporabi. Naime, moguća je situacija da nekretnina nije u javnim registrima upisana kao javno dobro u općoj uporabi, a da se stvarno radi o takvoj nekretnini, koja se koristi na taj način. Isto tako, činjenica upisanog javnog dobra u općoj uporabi u javnim registrima (ili takva deklaracija odlukom) ne znači nužno da se doista radi o takvom dobru, takve namjene. Namjena zemljišta kroz vrijeme podložna je promjenama pa su moguće obje situacije. Međutim, onaj tko tvrdi da je namjena drugačija od upisane, dužan je to s izvjesnošću dokazati. Ovdje je

tužitelj dokazao da predmetni dio nekretnine ne predstavlja put ni cestu u javnoj uporabi, nego dio njegove okućnice, barem četrdeset godina prije utuženja, a tuženik javnu namjenu (javnog dobra u općoj uporabi) nije dokazao.

32. Stoga, rezultati dokaznog postupka dokazuju drugačije o upisa u javnim knjigama. Upravo pozivom na očevidne zaključuje s lica mjesta iz predmeta R1 340/23 te nalaz i mišljenje vještaka, uočeno je da ne postoji suvlasništvo u pogledu predmeta spora već da na terenu tužitelj drži jasno ograđen i odvojen dio nekretnine, dakle predmet spora ne predstavlja nekretnine tuženika ni put niti javnu površinu već dio cjeline obližnje kuće odnosno okućnicu.

33. Da je riječ o baš predmetnom dijelu nekretnine identificiranom nalazom i mišljenjem vještaka, a koji nije mijenjao svoj oblik, dokazuju saslušani svjedoci koji potvrđuju da je upravo riječ o realnom dijelu nekretnine koji je tužitelj od svog prednika koji je bio posjednikom još prošlog stoljeća. Posebno se ističe da je u ovom postupku saslušan rođak tužene ad4 koja i nije dala odgovor na tužbu i u odnosu na koju je ovaj sud donio presudu zbog ogluhe pozivom na članaka 331 b ZPP-a kao i u odnosu na tuženika ad3. Dakle, navedeni svjedok potvrdio je navode tužitelja kako je imenovani stekao predmetnu nekretninu koja je baš njemu pripala podjelom unutar obitelji, a riječ je o nekretnini na kojoj je kako to se utvrđuje u postupku, prema zapisniku s lica mjesta od 12. prosinca 2023. pašnjak 2603/1 uz tužiteljevu kuću u izgradnji i betonska bunja, odnosno 2629 pašnjak označen dijelom zidom dijelom bojom što odgovara i onoj prvotnoj skici geodeta Lambaše priloženoj kod iniciranja sudskog postupka potvrđena skicom nalazom i mišljenjem vještaka Ružića u postupku R1 340/23.

34. Naime, u vrijeme kada su prednici tužitelja stupili u poštenu, zakonit, istinit, savjesni posjed predmetne nekretnine na snazi su bila još pravna pravila Općeg građanskog zakonika (dalje OGZ), koja se primjenjuju temeljem Zakona o načinu primjene pravnih propisa donesenih prije 06. travnja 1941. godine (NN 73/91).

35. Prema pravnom pravilu paragrafu 1460 OGZ-a, za stjecanje prava vlasništva na temelju dosjeloosti zahtijevao se zakonit, pošten i istinit posjed. Naime, za stjecanje prava vlasništvu dosjelošću, kao originarna osnova stjecanja prava vlasništva, na općinskim dobrima, prema paragrafu & 1472.OGZ-a potrebno je vrijeme trajanja posjeda od 40 godina i više. To pravo vlasništva dosjelošću moglo se stjecati na općinskim dobrima sve do 06. travnja 1941. godine. Međutim, kada je donesen Zakon o nevažnosti pravnih propisa donesenih prije 06. travnja 1941. godine i za vrijeme neprijateljske okupacije (Sl. list FNRJ br. 86/46) stjecati pravo vlasništva dosjelošću na državnoj ili općenarodnoj imovini nije bilo dopušteno, ali je bilo dopušteno ustati tužbom radi stjecanja prava vlasništva dosjelošću time da je podnositelj tužbe trebao dokazati da je u mirnom posjedu nekretnine 40 i više godina računajući od 06. travnja 1941. godine pa unatrag u 19., 18. stoljeće. Takvo stanje traje sve do 08. listopada 1991. godine, kada je ponovno moguće stjecanje prava vlasništva na –općenarodnoj imovni- dosjelošću, s time da se vrijeme između 06. travnja 1941. godine do 08. listopada 1991. ne uračunava u vrijeme dosjeloosti, već ono vrijeme nakon 08. listopada 1991. godine (čl. 388. st. 4. ZVDSP)

36. U razdoblju od 6. travnja 1941. do 8. listopada 1991. u primjeni su bila pravna pravila bivšeg OGZ do 1. rujna 1980. kada je na snagu stupio Zakon o vlasničkopравnim odnosima (Narodne novine RH br.53/91 :dalje ZOVO). a ZOVO je

bio u primjeni do donošenja ZVDSP-a, do 1. siječnja 1997. Člankom 29. ZOVO-a bilo je propisano da se na stvarima u društvenom vlasništvu dosjelošću ne može steći pravo vlasništva.

37. Prema članku 388. stavak 4. ZVDSP- 96 propisano je da se rok za stjecanje dosjelošću nekretnina koje su na dan 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu, kao i za stjecanje stvarnih prava na tim nekretninama dosjelošću, računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije tog dana.

38. Međutim, Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-58/1997, U-I-235/97, U-I-237/97 i U-I-1054/97, od 17. studenog 1999. (Narodne novine r. 137/99) odredba članka 388., stavak 4. ZVDSP– 96 je ukinuta kao neustavna, pa je Zakonom o izmjenama i dopunama ZVDSP (Narodne novine 114/01) izmijenjen članak 388. stavak 4. ZVDSP-a te je propisano da za stjecanje dosjelošću nekretnine koje su na dan 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu, za stjecane stvarnih prava na tim nekretninama dosjelošću, ne računa se i vrijeme posjedovanja proteklo prije toga dana (prije 8. listopada 1991.)

39. Međutim kako je Republika Hrvatska ratificirala Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, 5. studenog 1997. pa stoga Konvencija, sukladno članku 141. Ustava Republike Hrvatske predstavlja dio njezinog unutarnjeg pravnog poretka, poznavanje i razumijevanje sudske prakse Europskog suda za ljudska prava, ukazuje se kao važan čimbenik za pravilnu primjenu Konvencije i konvencijskih standarda na nacionalnoj razini.

40. S tim u svezi ističe se kako se je odlukama Europskog suda za ljudska prava: Trgo protiv Republike Hrvatske broj:35298/04; Radomilja i dr. protiv Republike Hrvatske broj: 37685/10 i Jakelić protiv Republike Hrvatske broj: 22768/12. odlučivalo o zahtjevu za stjecanju prava vlasništva dosjelošću na nekretninama u društvenom vlasništvu i u svima je odlučeno da je, u odnosu na tužitelje, došlo do povrede članka 1. Protokola broj 1. Konvencije koji glasi: „Svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svojega vlasništva. Nitko se ne može lišiti svoga vlasništva, osim u javnom interesu, i to samo uz uvjete predviđene zakonom općim načelima međunarodnog prava.“

41. Europski sud za ljudska prava zauzeo je tako stajalište da svaka osoba koja je ispunila sve pretpostavke za stjecanje vlasništva nekretnine dosjelošću u vrijeme kada je članak 388. stavak 1. ZVDSP iz 1996. bio na snazi, pa sve do donošenja Ustavne odluke 17. studenog 1999., ima pravo postaviti takav tužbeni zahtjev i nakon što je članak 388. stavak 1. ZVDSP izmijenjen (Narodne novine 114/01). Sukladno članku 159. st. 3. i st. 4. ZVDSP-a, sud je ocijenio da su u konkretnom slučaju ispunjene pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću, jer je konkretno svakako proteklo vrijeme više od 40 godina, koliko je potrebno da bi bile ispunjene pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

42. Stjecanje vlasništva dosjelošću sada je propisano u članku 159. st.1. i 160. ZVDSP-a. U primjeni navedenih odredaba treba polaziti i od odredbi članaka 129. i 130. Zakona. Pa tako članak 129. ZVDSP-a govori općenito o djelovanju zakonskih pretpostavki kod stjecanja prava vlasništva na temelju zakona, a članak 130. sadrži posebne odredbe glede nekretnina.

43. Suglasno navedenim zakonskim odredbama dosjelošću se stječe pravo vlasništva time što se stvar samostalno posjeduje kroz zakonom određeno vrijeme (članak 159. st. 1. ZVDSP), pri čemu je imati u vidu da je stjecanje dosjelošću originarno (izvorno) stjecanje prava vlasništva, što vrijedi za sva stjecanja prava vlasništva na temelju zakona (čl. 129. st. 1. ZVDSP). Uz činjenicu originarnog (izvornog) stjecanja prava vlasništva dosjelošću, vezuju se pravni učinci i pretpostavke tog stjecanja.

44. Odredbom članka 159. stavka 1. ZVDSP-a propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom stvari ako posjed ima određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban biti vlasnikom stvari. Tako je stavkom 2. propisan rok od 10 (deset) godina za kvalificiranog posjednika (poštenog, istinitog i zakonitog), dok je stavkom 3. istog članka propisan rok od 20 (dvadeset) godina za poštenog posjednika.

45. Nadalje, člankom 159. st. 4. ZVDSP –a propisano je da će samostalni posjednik stvari u vlasništvu RH, županija i jedinica lokalne samouprave i uprave i s njima izjednačenih pravnih osoba, kao i stvari u vlasništvu crkve ili drugih pravnih osoba koje ne traže za sebe dobitak nego služe za dobrotvorne ili općekorisne svrhe, steći dosjelošću vlasništvo tih stvari pošto je njegov zakonit, istinit i pošten, ili barem pošten (odluka VSRH, Rev-1628/15), samostalni posjed neprekidno trajao dvostruko vrijeme od onoga iz stavka 2. i 3. tog članka.

46. Za redovnu dosjelost potrebno je utvrditi da je posjed kvalificiran kao zakonit, pošten (savjestan) i istinit. Zakonit je onaj posjed koji se zasniva na pravovaljanoj pravnoj osnovi koja je potrebna za stjecanje prava vlasništva. Savjestan (pošten) posjed postoji kada posjednik ne zna ili ne može znati da stvar koju posjeduje nije njegova, dakle kada posjednik opravdano vjeruje da je stvar pribavio od vlasnika. Istinit je onaj posjed koji nije stečen ni silom ni prevareom ili zlouporabom povjerenja.

47. Da bi se mogla uvažiti dosjelost prava vlasništva na nekretnini dugotrajnim posjedovanjem treba utvrditi na nedvojben način ponašanje posjednika kroz čitavo vrijeme posjedovanja, jer "zla vjera" sprječava početak tijeka dosjelosti. Kako je dosjelost stjecanje prava vlasništva neke stvari neprekidnim samostalnim posjedovanjem kroz zakonom određeno vrijeme, to pravni učinci dosjelosti nastupit će po samom zakonu čim se ispune pretpostavke stjecanja putem dosjelosti.

48. Slijedom iznesenog ističe se kako upravo iz iskaza svjedoka, kojima je ovaj sud poklonio vjeru, jer istinitost istih proizlazi i iz ostalih rezultata provedenog dokaznog postupka, a iskazivali su na temelju neposrednih saznanja o predmetnoj nekretnini i stvarnom stanju na terenu, budući da su isti starije životne dobi, od kojih je jedan svjedok i srodan s tuženom ad .4. i jako dobro su im poznate prilike u svezi faktičnog stanja nekretnine, time uvjerljivo proizlazi pravni slijed tužitelja te neometano posjedovanje tužitelja i njegovih prednika kao savjesnih, poštenih, istinitih posjednika predmetnog dijela nekretnine.

49. Stoga ocjenjujući sve provedene dokaze posebno i u njihovoj ukupnosti, te poklanjajući punu vjeru iskazima svjedoka i tužitelja, sud smatra utvrđenim da su se još kod prednika tužitelja ostvarile sve pretpostavke koje zakon traži za stjecanje prava vlasništva dosjelošću. U konkretnom slučaju svakako je ispunjena pretpostavka o savjesnosti, poštenju i istinitosti dugogodišnjeg posjeda potrebnog radi stjecanja prava vlasništva dosjelošću, budući da je tužitelj kao jedini posjednik kroz svo vrijeme dosijedanja, smatrao da je stvar koju posjeduje njegova, jednako kao što je to ranije smatrao i prednik tužitelja. Posjed koji je nesmetano uživao kao prvi posjednik tužiteljev djed, potom otac, tako da je tužitelj u ovom postupku dokazao pravni slijed i neprekinuti niza posjedovanja istih. Dakle, dokazao je da je samostalni posjed nekretnine trajao zakonom određeno vrijeme te da je putem prednika, a i osobno, izvršavao faktičnu vlast, ne izvršavajući time ničiju tuđu posrednu vlast (vlasnički posjed) pri čemu je uvjerenja da je riječ o njegovom vlasništvu i pri čemu ga nitko nikada nije ometao pa se utemeljenim nalaze navodi tužitelja da bi upravo on bio jedini i stvarni vlasnik. Napominje se da je vrijeme potrebno za dosjelost počinje teći onog dana kada je posjednik stupio u samostalni posjed stvari, a završava se istekom posljednjeg dana vremena potrebnog za dosjelost.

50. Slijedom iznesenog, sud smatra kako tužitelj ima pravni interes zahtijevati da se stanje u javnim knjigama uskladi sa stvarnim stanjem, budući da je isto pogrešno i ne odgovara stvarnom stanju, te ishoditi uknjižbu prava vlasništva na označenom točno određenom dijelu čestice, sve na svoje ime uz istodobno brisanje prava vlasništva sa imena tuženika, sve kako je to zatraženo tužbenim zahtjevom.

51. Budući da sud tužbeni zahtjev ocjenjuje osnovanim u cijelosti, to je isti valjalo usvojiti donošenjem odluke kao u izreci ove presude, pri čemu se ističe da u odnosu na one tuženike koji nisu dali odgovor na tužbu, odluka je donesena pozivom na čl. 311b ZPP-a.

52. Tu je za kazati kako je kod pravomoćno prihvaćenog tužbenog zahtjeva, tužitelj ovlašten zahtijevati provedbu parcelacije predmetnog zemljišta prema granicama stečenog prava vlasništva (pa i u pretpostavkama iz odredbe članka 161. stavka 1. točke 3. Zakona o prostornom uređenju – "Narodne novine", broj 153/13), te dalje time (ukoliko su ispunjene i ostale pretpostavke) i upis vlasništva na svoje ime (članak 130. stavak 1. ZV-a).

53. Odredbom članka 161. st. 1. t. 3. Zakona o prostornom uređenju (NN 153/13, 65/17, 114/18, 39/19, 98/19, 67/23; dalje ZPU), propisano je da se parcelacija može provesti na temelju pravomoćne presude kojom se utvrđuje pravo vlasništva.

54. Stoga je tužitelj temeljem ove presude kojom se utvrđuje vlasnikom realnog dijela utužene nekretnine stekao aktivnu legitimaciju za pokretanje postupka parcelacije. Za istaknuti je da sud ovom presudom ne provodi parcelaciju, već samo daje ovlast tužitelju da zatraži parcelaciju, no osnovanost takvog zahtjeva procjenjuje i o istom odlučuje katastar u upravnom postupku u kojem dakle ocjenjuje jesu li ispunjene sve zakonske pretpostavke za parcelaciju. Međutim, u izreci presude kojom se utvrđuje da je tužitelj vlasnik posebnog fizičkog dijela nekretnine neophodno je navesti ovlast za parcelaciju kako bi se dala ovlast za uknjižbu na novoformiranim česticama.

55. U tom smislu sud ističe da, ako bi se smatralo da nije osnovan tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se u suštini traži ovlast parcelacije nekretnine, onda bi bio neosnovan tužbeni zahtjev i u dijelu u kojem se traži ovlast za uknjižbu. Naime, uknjižba se provodi u izvanparničnom postupku. Međutim, ovom presudom parnični sud ne provodi uknjižbu, već samo sukladno odredbi čl. 130. st. 1. ZV-a daje ovlast za uknjižbu. Hoće li u konkretnom slučaju doći do uknjižbe odlučit će zemljišnoknjižni sud postupajući po odredbi čl. 117. st. 2. Zakon o zemljišnim knjigama (NN 128/22; dalje ZZK). Jednako tako će i nadležni katastar odlučiti o parcelaciji izgrađenog zemljišta.

56. Stoga tako postavljeni tužbeni zahtjev prihvaćen izrekom ne zadire u nadležnost drugih upravnih tijela, jer u smislu Zakona o državnoj izmjeri i katastru nekretnina („Narodne novine“ broj 112/18, 39/22. i 152/24) državna geodetska uprava, kao nadležno tijelo i provodi sudske odluke koje utječu na podatke u katastru nekretnine, a ta ovlast dana je samo u funkciji zahtjeva za utvrđenje prava vlasništva na dijelu nekretnine.

57. Tužitelju koji je u cijelosti uspio u ovom postupku, u smislu odredbi članka 155.st 1 i 154 st1 .ZPP-a priznati su opravdani troškove koji se odnose na zastupanje tužitelja po odvjetniku i isti su određeni sukladno odredbama Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 123/23 dalje OT) te troškove vještačenja i sudskih pristojbi. Troškovi osiguranja dokaza spadaju u dio ukupnih troškova ovog parničnog postupka pa je sud tužitelju iste dosudio u odluci o troškovima parničnog postupka jer nije sporno da su isti nastali. Tako je priznat zatraženi trošak sastava tužbe od 14.5.2024. od 100b (Tbr 8.1. i Tbr 7.1.OT), sastav obrazloženih podnesaka od 17. svibnja 2026, 8.7. 2024, 28.3. 2025, 6. 5. 2025, 6. 2.2026 od po 100 b (Tbr 8.t.2. i Tbr 7.t.1. OT), zastupanje na ročištima od 6.3.2025., 10.4.2025., 16.10.2025.,29.1.2026.,26.3.2026.,3.9.2026. od po 100 b (Tbr 9.t.1 i Tbr 7.t.1.) te pristup ročištima na kojima je bila procesna odgoda 2.6.2026. i 2.7.2026. od po 50 b (Tbr 9.t.2. i Tbr 7.1.OT) trošak sastava prijedloga osiguranja dokaza U R1- 340/2023 od po 100 b, pristup očevidu od 12.12.2023 od po 100b., dakle ukupno 1500 bodova pomnoženo s 2, 00 eura daje iznos od 3.000,00 eura na koji iznos se dodaje i priznati materijalni trošak vještačenja od 265,45 eura te trošak sudskih pristojbi od 650,00 eura- dakle ukupno je priznato 3.915,45 eur.a koji iznos su tuženici obvezni podmiriti tužitelju dok je za više zatraženo zahtjev za parničnim troškom odbijen kao neosnovan za iznos preko 3.915,45 eur-a do iznosa od 3. 965,45 eura, za iznos od 50,00 eur-a.

58. Na navedeni iznos tužitelju pripadaju i zatezne kamate koje su određene na temelju članka čl. 151. st.3. ZPP-a i članka 29.st.2. i st.8. Zakona o obveznim odnosima.

U Trogiru 01. listopada 2026.

Dokument je elektronički potpisan:
Mirna Veža

Vrijeme potpisivanja:
01-10-2026
14:46:00

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#OC1156415448522D3631393830363038393334
OU=Signature
S=Veža
G=Mirna
CN=Mirna Veža

Sutkinja

Mirna Veža

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otp Ivanka istih. Žalba se podnosi putem ovog suda pismeno u tri primjerka, odnosno e

komunikacijom za osobe obvezne na isto (članka 106 a ZPP-a) a o istoj odlučuje nadležni Županijski sud .

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama ZPP-a o dostavi presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud je presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena (čl.335. ZPP-a).

Dostavna naredba:

pun. tužitelja
tuženik ad 1 po zz
pun. tuženika ad5
tuženicima 2,3,4, osobno
u spis

Broj zapisa: **9-3088e-02f05**

Kontrolni broj: **09999-dcb93-a18b9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Mirna Veža, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.